

Omarm imperfectie

Is het wel verstandig om – waar ik vaak toe oproep – eerst na te denken over het ideale beeld om vervolgens hard te werken om dat beeld te verwezenlijken? Is het niet beter om de lat minder hoog te leggen en veel meer te genieten van het hier en nu? Imperfectie staat haaks op de maatschappelijke norm; de norm is altijd het maximale eruit te halen en grip of controle te hebben. Maar veel problemen ontstaan omdat we – anderen én onszelf – overvragen.

Mijn vorige column ‘Niets doen is geen optie’ ging over nadenken, kiezen en doen. Nadenken over de toekomstige ontwikkelingen en de rol die je als kantoor wilt spelen. Kiezen voor een richting; ook als je niet alle informatie hebt. Doen wat je kiest, want je hebt doorzettingsvermogen en een lange adem nodig om succes te hebben. Maar is dat nu wel zo verstandig? Maken we onszelf en elkaar niet gek?

Wabi-Sabi

De Japanse Wabi-Sabi levensfilosofie is een eeuwenoud concept uit Japan, en vindt zijn oorsprong in het zenboeddhisme. Het staat voor de kunst van het vinden van schoonheid in imperfectie. Wabi-Sabi is ontstaan toen de twee woorden werden gecombineerd. Wabi betekent simpliciteit en eenvoud, en Sabi verwijst naar de schoonheid die ontstaat door het verstrijken van tijd. Wabi is ruimte, Sabi is tijd, zou je kunnen zeggen. Er zijn geen regels, het gaat om een bepaalde mindset. Om het inzien dat dingen mooi zijn zoals ze zijn.

Hangmat?

Conclusie zou kunnen zijn om de focus te hebben op het hier en nu. Gewoon genieten van het mooie om ons heen. De natuur, de zon en al het andere wat er is. Leven – en werken – vanuit de hangmat. Niets

hoeft, want er is al zoveel. Groei is een achterhaald begrip. Stilstaan is vooruitgang.

Maar toch knaagt er dan iets; in ieder geval bij mij. Want het aanschouwen – vanuit de hangmat – van de klimaatcrisis brengt de oplossing niets dichterbij. De ambitie of de wil om iets te bereiken, is echt; en daar halen veel mensen – inclusief ikzelf – heel veel plezier uit. Of wat zouden jouw klanten ervan vinden als een verzekeringsvraag onbeantwoord bleef of dat er geen hulp kwam bij schade?

.....
De imperfectie omarmen is een vorm van gezond perfectionisme

Hella Jongerius

Kunstenaar Hella Jongerius is een Nederlands industrieel ontwerper. Haar grootste interesse gaat uit naar de imperfectie van vorm, die ontstaan door fouten in het maakproces. *‘The unfinished, the provisional, the possible – they hide in the attention for imperfections, traces of the creation process, and the revealed potential of materials and techniques.’* Met andere woor-

den doordat Jongerius vragen blijft stellen en voorlopige antwoorden geeft, laat zij zien dat haar werk deel uitmaakt van een nooit eindigend proces met zowel een verleden als een onzekere toekomst.

Nooit eindigend proces

Het hier en nu als onderdeel van een nooit eindigend proces. Dat is mooi. We staan stil maar weten tegelijkertijd dat we onderweg zijn naar een onzekere toekomst. Zelf sta ik te weinig stil. Te weinig kijk ik om me heen om te zien wat er is en al is bereikt; om complimenten te geven; of om gewoon te genieten.

En ik kan me voorstellen dat dat in de dagelijkse ratrace ook geldt voor jouw werk; met of op een financieel advieskantoor. Je kan niet zomaar stilstaan, want een dag training (PE of iets anders) betekent de dag ervoor én erna veel meer werk. Maar in een weekend kan het wel. Want stilstaan geeft veel energie en zorgt – zeker in het geval van Hella Jongerius – voor iets moois.

Zomer

De imperfectie omarmen is gezond. Het is een vorm van gezond perfectionisme. Het is een tussenstand van een nooit eindigend proces, en mooi van zichzelf. Zullen we de komende weken – in de komende zomer – afspreken om stil te staan? Om te genieten. ●